Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B** **DECYZJA NR 2235/2002/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**

z dnia 3 grudnia 2002 r.

przyjmująca wspólnotowy program poprawy skuteczności systemów podatkowych na rynku wewnętrznym (program Fiscalis 2003–2007)

(Dz.U. L 341 z 17.12.2002, str. 1)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Decyzja nr 787/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r.	L 138	12	30.4.2004
►**M2**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 885/2004, z dnia 26 kwietnia 2004, r.	L 168	1	1.5.2004

▼B

DECYZJA NR 2235/2002/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 3 grudnia 2002 r.

przyjmująca wspólnotowy program poprawy skuteczności systemów podatkowych na rynku wewnętrznym (program Fiscalis 2003–2007)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego artykuł 95,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([2]),

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w artykule 251 Traktatu ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dla rynku wewnętrznego, efektywne, jednolite i skuteczne stosowanie prawodawstwa wspólnotowego ma zasadnicze znaczenie dla funkcjonowania systemu podatkowego, w szczególności dla ochrony narodowego i wspólnotowego interesu finansowego poprzez zwalczanie uchylania się od obowiązków podatkowych, unikanie zniekształceń konkurencji i redukowanie obciążeń dla administracji i podatników. Osiągnięcie tego efektywnego, jednolitego i skutecznego stosowania jest zadaniem dla Wspólnoty działającej we współpracy z Państwami Członkowskimi.

(2) Decyzja numer 888/98/EC Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 marca 1998 r. ustanawiającą program działań Wspólnoty na rzecz poprawy funkcjonowania systemów podatków bezpośrednich rynku wewnętrznego (program Fiscalis) ([4]) przyczyniła się w znaczącym stopniu do osiągnięcia powyższych ogólnych celów w latach 1998–2002. Dlatego wskazana wydaje się kontynuacja programu w następnym okresie pięcioletnim.

(3) Skuteczna, efektywna i szeroka współpraca pomiędzy obecnymi i przyszłymi Państwami Członkowskimi oraz pomiędzy nimi a Komisją jest istotna dla funkcjonowania systemu podatkowego na rynku wewnętrznym.

(4) Doświadczenie zgromadzone przez Wspólnotę w ramach programu Fiscalis wykazało, że wymiany, seminaria i wielostronne ćwiczenia kontroli mogą prowadzić do osiągnięcia celów programu poprzez prowadzenie wspólnych działań zawodowych dla urzędników różnych administracji krajowych. Działania te powinny być kontynuowane, jak również rozszerzone na pole podatków dochodowych, kapitałowych i składek ubezpieczeniowych.

(5) Ustanowienie i funkcjonowanie infrastruktury służącej komunikacji i wymianie informacji ma zasadnicze znaczenie dla wzmacniania systemów podatkowych we Wspólnocie. W szczególności system wymiany informacji o VAT (VIES), o którym mowa w rozporządzeniu Rady EWG nr 218/92 z dnia 27 stycznia 1992 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków pośrednich (VAT) ([5]), wykazał znaczenie technologii wymiany informacji w ochronie interesów fiskalnych równocześnie z minimalizowaniem obciążeń administracyjnych.

([1]) Dz.U. C 103 E z 30.4.2002, str. 361.
([2]) Dz.U. C 241 z 7.10.2002, str. 81.
([3]) Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 13 czerwca 2002 r. (nieopublikowana dotychczas w Dzienniku Urzędowym) Wspólne Stanowisko Rady z dnia 26 lipca 2002 r. Dz.U. C 288 E z 25.9.2002, str. 34 (nieopublikowane jeszcze w Dzienniku Urzędowym).
([4]) Dz.U. 126 z 28.4.1998, str. 1.
([5]) Dz.U. L 24 z 1.2.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 792/2002 (Dz.U. L 128 z 15.5.2002, str. 1).

▼B

(6) W celu zapewnienia jednolitego stosowania prawodawstwa wspólnotowego niezbędne jest, aby urzędnicy zajmujący się podatkami wykazywali się wspólnym standardem interpretowania prawodawstwa wspólnotowego i jego wprowadzania w życie w obecnych i przyszłych Państwach Członkowskich. Takie standardy mogą być osiągnięte jedynie poprzez efektywne szkolenia wstępne i ustawiczne prowadzone przez obecne i przyszłe Państwa Członkowskie. Dodatkowe działania Wspólnoty są pomocne dla koordynowania i sprzyjania takiemu treningu.

(7) Doświadczenie zgromadzone w ramach programu Fiscalis wskazuje, że skoordynowany rozwój i wprowadzanie wspólnych programów szkoleniowych może prowadzić do zrealizowania celów tego programu w szczególności poprzez osiągnięcie jednolitego wspólnego standardu interpretowania prawodawstwa wspólnotowego.

(8) Odpowiedni poziom umiejętności językowych urzędników zajmujących się podatkami jest niezbędny dla ułatwienia współpracy. Kraje uczestniczące powinny zapewnić odpowiedni program szkolenia językowego dla swoich urzędników.

(9) Chociaż zasadnicza odpowiedzialność za osiągnięcie celów spoczywa na krajach uczestniczących, dodatkowe działania Komisji są niezbędne dla koordynacji takiej aktywności, jak również dla zapewnienia infrastruktury i koniecznego wsparcia. Ponieważ wszystkie cele środków określonych w tej decyzji nie będą możliwe do osiągnięcia przez uczestniczące kraje, dlatego, z powodu skali i skutków działań, mogą być skuteczniej zrealizowane na poziomie Wspólnoty, wówczas Wspólnota może przyjąć środki zgodne z zasadą pomocniczości wskazaną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, wyrażoną we wspomnianym artykule, decyzja ta nie wychodzi poza to, co niezbędne dla osiągnięcia tego celu.

(10) Niniejsza decyzja określa dla całego czasu trwania programu ramy finansowe, zgodne z brzmieniem punktu 33 Porozumienia Międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą oraz Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i poprawy procedury budżetowej ([1]) dla władz budżetowych przy rocznej procedurze budżetowej.

(11) Środki niezbędne do wykonania tej decyzji powinny być przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ([2]),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ 1

ZAKRES I CELE

Artykuł 1

Program Fiscalis

1. Wieloletni program działania wspólnoty (Fiscalis 2003–2007), poniżej zwany „programem”, jest niniejszym ustanowiony na okres od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia 31 grudnia 2007 r. w celu usprawnienia działania systemów podatkowych na rynku wewnętrznym.

2. Program składa się z następujących działań:

a) systemy łączności i wymiany informacji,

([1]) Dz.U. C 127 z 18.6.1999, str.1.
([2]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999,str. 23.

▼B

b) wielostronne kontrole organizowane przez Państwa Członkowskie i te kraje kandydujące, które są związane dwustronnymi lub wielostronnymi porozumieniami między sobą lub z Państwami Członkowskimi dopuszczającymi takie działania,

c) seminaria,

d) wymiana,

e) działalność szkoleniowa,

f) inne spotkania robocze, wizyty lub podobne działania podejmowane w kontekście celów programu, jakie wskazano w art. 3 i w stosunku do których decyzje zapadają indywidualnie, zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 2.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji:

a) „opodatkowanie" oznacza następujące podatki stosowane w krajach uczestniczących:

i) podatek od wartości dodanej,

ii) podatek akcyzowy od wyrobów alkoholowych, tytoniowych oraz olei mineralnych,

iii) podatki od dochodu oraz kapitału, o których mowa w art. 1 ust. 1 dyrektywy Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 r. dotyczącej wzajemnej pomocy właściwych władz Państw Członkowskich w obszarze podatków bezpośrednich ([1]),

iv) podatki od składek ubezpieczeniowych, o których mowa w art. 3 dyrektywy Rady 76/308/EWG z dnia 15 marca 1976 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy dochodzeniu roszczeń odnoszących się do niektórych opłat, ceł, podatków i innych środków ([2]);

a) „administracja" oznacza władze publiczne w krajach uczestniczących odpowiedzialne za administrowanie opodatkowaniem;

b) „kraje uczestniczące" oznaczają Państwa Członkowskie i kraje wskazane w art. 4, które faktycznie biorą udział w programie;

c) „urzędnik" oznacza pracownika zatrudnionego w administracji;

d) „wymiana" oznacza organizowaną w ramach programu roboczą wizytę urzędnika administracji w innym kraju uczestniczącym;

e) „kontrola wielostronna" oznacza koordynowaną kontrolę obowiązków podatkowych u jednego lub większej liczby powiązanych podatników organizowaną przez kilka uczestniczących krajów i mającą wspólny bądź uzupełniający się zakres.

Artykuł 3

Cele

1. Zasadniczym celem jest usprawnienie funkcjonowania systemów podatkowych na rynku wewnętrznym poprzez rozszerzenie współpracy pomiędzy krajami uczestniczącymi, ich administracjami i urzędnikami.

2. Szczegółowymi celami programu są:

a) w zakresie podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego:

([1]) Dz.U. L 336 z 27.12.1977, str. 15. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994.
([2]) Dz.U. L 73 z 19.3.1976, str. 18. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2001/44/WE (Dz.U. L 175 z 28.6.2001, str. 17).

▼B

i) umożliwienie urzędnikom osiągnięcia wyższego wspólnego standardu zrozumienia prawodawstwa wspólnotowego i jego stosowania w Krajach Członkowskich;

ii) zapewnienie sprawnej, skutecznej oraz szeroko zakrojonej współpracy pomiędzy Państwami Członkowskimi;

iii) zapewnienie ciągłego usprawniania procedur administracyjnych w aspekcie potrzeb administracji i podatników poprzez rozwój i rozpowszechnienie dobrej praktyki administracyjnej;

b) w zakresie podatków bezpośrednich:

zapewnienie wsparcia dla wymiany informacji w ramach wzajemnej współpracy oraz wzrost świadomości w zakresie prawodawstwa wspólnotowego stosowanego w obszarze podatków bezpośrednich;

c) podatki od składek ubezpieczeniowych

poprawa współpracy między Państwami Członkowskimi, zapewniająca lepsze stosowanie obowiązujących zasad;

d) dla krajów kandydujących:

sprostanie specjalnym potrzebom krajów kandydujących, tak aby podjęły one konieczne środki związane z przystąpieniem w zakresie ustawodawstwa podatkowego oraz zdolności administracyjnej;

3. Plan działań w ramach programu sporządza się corocznie zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 2.

Artykuł 4

Udział krajów kandydujących

Program jest otwarty na udział:

a) krajów stowarzyszonych z centralnej i wschodniej Europy zgodnie z warunkami określonymi w Układach Europejskich, w dodatkowych protokołach do nich i w decyzjach Rad Stowarzyszenia,

▼M2

b) Turcji na podstawie dwustronnych porozumień w tym zakresie zawartych z tym państwem.

▼B

ROZDZIAŁ II

DZIAŁANIA W RAMACH PROGRAMU

Artykuł 5

Łączność i systemy wymiany informacji

1. Komisja i kraje uczestniczące zapewnią funkcjonowanie następujących systemów łączności i wymiany informacji, jak jest to wymagane przez ustawodawstwo Wspólnoty:

a) wspólna sieć łączności/wspólny interfejs (CCN/CSI) w zakresie niezbędnym do wsparcia funkcjonowania innych systemów, o których mowa w tym ustępie;

b) system wymiany informacji o VAT (VIES) i jego system przesyłania informacji;

c) system weryfikacji przemieszczania towarów akcyzowych;

d) system wczesnego ostrzegania dla podatku akcyzowego;

e) system tabel podatku akcyzowego;

▼B

f) inne nowe systemy łączności i wymiany informacji opracowane w związku z procedurą określoną w art. 14 ust. 2, jeśli ustawodawstwo wspólnoty wymaga ich zastosowania.

2. Wspólnotowymi elementami systemów łączności i wymiany informacji jest sprzęt komputerowy, oprogramowanie i połączenia sieciowe, wspólne dla wszystkich krajów uczestniczących, tak aby zapewnione były wzajemne połączenia i interoperacyjność systemów, jeśli zostały uruchomione na zamówienie Komisji (lub wskazanego przez nią podwykonawcy) bądź na zamówienie krajów uczestniczących (lub wskazanych przez nie podwykonawców). Komisja zawiera niezbędne kontrakty, aby zapewnić operacyjne właściwości, za które odpowiedzialna jest Wspólnota.

3. Elementy systemów łączności i wymiany informacji nienależące do Wspólnoty składają się z narodowych baz danych stanowiących część tych systemów, połączenia sieciowe pomiędzy częściami systemów należącymi do Wspólnoty a należącymi do krajów uczestniczących oraz oprogramowanie i sprzęt komputerowy, jakie każdy kraj uczestniczący zapewnia w celu utrzymania niezakłóconej eksploatacji tych systemów w ramach ich administracji. Kraje uczestniczące zapewniają prawidłową pracę elementów nienależących do Wspólnoty i interoperacyjność z elementami należącymi do Wspólnoty.

4. Komisja koordynuje, we współpracy z krajami uczestniczącymi, aspekty stworzenia i funkcjonowania elementów należących do Wspólnoty i nienależących do Wspólnoty oraz infrastruktury, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 6

Kontrole wielostronne

Kraje uczestniczące dokonują wyboru tych spośród kontroli wielostronnych przez nie organizowanych, których koszty mają być poniesione przez Wspólnotę zgodnie z art. 11. Takie kontrole obejmują w każdym przypadku kontrolę zobowiązań podatkowych w zakresie podatku od wartości dodanej i/lub podatku akcyzowego.

Kraje uczestniczące przedstawiają Komisji roczne sprawozdania oraz oceny dotyczące powyższych kontroli.

Artykuł 7

Seminaria

Komisja i kraje uczestniczące organizują wspólnie seminaria, w których biorą udział urzędnicy z administracji, przedstawiciele Komisji oraz, jeśli będzie to konieczne, inni eksperci.

Artykuł 8

Wymiana urzędników

1. Komisja i kraje uczestniczące organizują wymianę urzędników. Czas trwania wymiany nie powinien przekraczać jednego miesiąca. Każda wymiana ukierunkowana jest na określoną dziedzinę zawodową i jest odpowiednio przygotowana, a następnie oceniana przez urzędników i administrację, której dotyczy. Administracja będąca gospodarzem wizyty może, po podaniu przyczyn, ograniczyć liczbę uczestników wymiany, jeśli liczba otrzymanych zgłoszeń mogłaby utrudnić przygotowanie wymiany i odpowiednie jej przeprowadzenie.

2. Kraje uczestniczące podejmują wszelkie konieczne kroki dla umożliwienia urzędnikom przebywającym na wymianie odgrywania aktywnej roli w działaniach administracji będącej gospodarzem. Dla zapewnienia takiego skutku wspomniani wyżej urzędnicy są uprawnieni do przeprowadzania czynności powierzonych im przez administrację będącą gospodarzem zgodnie z jej systemem prawnym.

▼B

3. W trakcie wymiany odpowiedzialność cywilna urzędników przebywających na wymianie w zakresie wykonywanych przez nich czynności jest analogiczna jak pracowników administracji będącej gospodarzem. Urzędnicy będący na wymianie podlegają takim samym zasadom zachowania tajemnicy służbowej jak urzędnicy krajowi.

4. Kraje uczestniczące mogą zawęzić zakres wymiany do urzędników odpowiedzialnych za podatek od wartości dodanej i/lub podatek akcyzowy.

Artykuł 9

Działalność szkoleniowa

1. W celu zachęcenia do regularnej współpracy pomiędzy działami szkoleń i urzędnikami odpowiedzialnymi za szkolenia w administracji podatkowej kraje uczestniczące we współpracy z Komisją:

a) rozwijają istniejące programy szkoleniowe i, tam gdzie to konieczne, tworzą nowe programy w celu zapewnienia podobnego programu szkoleń dla urzędników i zapewnienia im możliwość zdobycia wspólnych umiejętności zawodowych i wiedzy;

b) tam gdzie to konieczne, umożliwiają urzędnikom z innych państw udział we własnych programach szkoleniowych w zakresie podatków organizowanych dla własnych urzędników;

c) rozwijają niezbędne wspólne metody szkoleń podatkowych.

2. Kraje uczestniczące zapewniają również, iż ich urzędnicy otrzymują szkolenia wstępne oraz ustawiczne konieczne do zdobycia wspólnych umiejętności zawodowych i wiedzy zgodnie ze wspólnymi programami treningowymi oraz szkolenia językowe niezbędne dla tych urzędników do osiągnięcia odpowiedniego poziomu znajomości języka.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY FINANSOWE

▼M1

Artykuł 10

Finansowanie

Limit finansowy dla wdrożenia tego programu na okres od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia 31 grudnia 2007 r., ustala się niniejszym na 67,25 milionów EUR 51,9 milionów EUR przypada na okres do dnia 31 grudnia 2006 r.

Na okres począwszy od dnia 1 stycznia 2007 r., zaproponowaną kwotę uważa się za zatwierdzoną, jeżeli podczas danego okresu jest ona zgodna z obowiązującą perspektywą finansową na okres począwszy od dnia 1 stycznia 2007 r.

Wartość rocznych środków zatwierdzana jest przez władze budżetowe w ramach limitów perspektywy finansowej.

▼B

Artykuł 11

Wydatki

1. Wydatki konieczne do wdrożenia programu są dzielone pomiędzy Wspólnotę i kraje uczestniczące zgodnie z zapisami ust. 2, 3, 4 i 5.

2. Wspólnota pokrywa następujące wydatki:

a) koszty rozwijania, zakupu, instalacji, utrzymania i codziennej eksploatacji elementów składowych systemów łączności i wymiany informacji należących do Wspólnoty opisanych w art. 5,

▼B

b) koszty podróży i zakwaterowania związane z przeprowadzaniem kontroli wielostronnych, seminariów, wymiany urzędników i działalności szkoleniowej,

c) koszty organizacji seminariów oraz opracowania programów szkoleniowych,

d) koszty prac studialnych prowadzonych przez osoby trzecie na temat oddziaływania programu, przy jednoczesnym zagwarantowaniu poufności informacji,

e) koszty innych działań określonych w art. 1 ust. 2 lit. f).

3. Komisja, zgodnie z rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ([1]), określa zasady dotyczące finansowania wydatków oraz informuje o nich kraje uczestniczące.

4. Komisja podejmuje wszystkie niezbędne kroki w celu zarządzania budżetem programu, zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 2.

5. Kraje uczestniczące pokrywają następujące wydatki:

a) koszty rozwijania, zakupu, instalacji, utrzymania oraz codziennej eksploatacji elementów składowych systemów łączności i wymiany informacji nienależących do Wspólnoty opisanych w art. 5;

b) koszty szkoleń wstępnych i ustawicznych łącznie ze kosztami szkoleń językowych dla swoich urzędników.

Artykuł 12

Kontrola finansowa

Decyzje finansowe Wspólnoty, a także inne porozumienia oraz umowy wynikające z niniejszej decyzji są przedmiotem kontroli finansowej zgodnie z przepisami prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego kontroli finansowej i budżetowej.

ROZDZIAŁ IV

POZOSTAŁE POSTANOWIENIA

Artykuł 13

Wejście w życie

Środki niezbędne dla wprowadzenia w życie art. 1 ust. 2 lit. f), art. 3 ust. 3, art. 5 ust. 1 lit. f) i art. 11 ust. 4 są przyjęte zgodnie z procedurą wskazaną w art. 14 ust. 2.

Artykuł 14

Procedura komitetu

1. Komisja jest wspierana przez komitet zwany dalej „Komitetem Fiscalis".

2. W przypadku odesłania do postanowień niniejszego ustępu stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE przy uwzględnieniu art. 8 niniejszej decyzji.

Okres wskazany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE wynosi 3 miesiące.

3. Komitet przyjmuje swoje zasady proceduralne.

([1]) Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.

▼B

Artykuł 15

Kontrola i ocena

1. Corocznie Komisja przedstawia Komitetowi, o którym mowa w art. 14 ust. 1, sprawozdanie bieżące, określające postępy we wszelkich działaniach w ramach programu związanych z jego wdrażaniem oraz osiągnięte wyniki w porównaniu z rocznym planem działania. Powyższe sprawozdanie jest również przedstawiane do wiadomości Parlamentu Europejskiego.

Administracje przedstawiają Komisji wszelkie informacje niezbędne do jak najsprawniejszego sporządzenia sprawozdania bieżącego.

2. Ocena w połowie okresu i ocena końcowa programu jest prowadzona przez Komisję na podstawie sprawozdań bieżących i sprawozdań opracowanych przez kraje uczestniczące. Ocena efektywności i skuteczności programu jest przedstawiana w terminach określonych w art. 3. Ocena prowadzona jest na podstawie sprawozdań określonych w ust. 3 wedle następujących kryteriów:

— ocena w połowie okresu obejmuje początkowe wyniki i skutki działań podejmowanych w ramach programu. Obejmuje ona również kwestie wykorzystania funduszy, postępów w prowadzeniu kontroli i wprowadzania programu w życie,

— ocena końcowa obejmuje efektywność i skuteczność działań podejmowanych w ramach programu.

3. Kraje uczestniczące przesyłają Komisji:

a) do dnia 31 marca 2005 r. sprawozdanie oceniające w połowie okresu dotyczące efektywności i skuteczności programu;

b) do dnia 31 marca 2008 r. końcowe sprawozdanie oceniające dotyczące efektywności i skuteczności programu.

4. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie:

a) do dnia 30 czerwca 2005 r. sprawozdanie oceniające w połowie okresu dotyczące efektywności i skuteczności programu oraz zawierające informacje odnośnie do chęci kontynuowania programu wraz z, tam gdzie to konieczne, odpowiednimi propozycjami;

b) do dnia 30 czerwca 2008 r. końcowe sprawozdanie oceniające dotyczące efektywności i skuteczności programu.

Sprawozdania wymienione w a) i b) przedstawiane są do wiadomości Komitetu Społeczno- Ekonomicznego oraz Komitetu Regionów.

5. Sprawozdania oceniające wymienione w ust. 4 oparte są głównie na sprawozdaniach, o których mowa w ust. 3 oraz na sprawozdaniach bieżących, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 16

Wejście w życie

Decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 17

Adresaci

Decyzja jest skierowana do Państw Członkowskich.